

A KISZ Központi Bizottságának ülése

Szerdán délelőtt Főcze Lajosnak, a KISZ KB titkárának elnökségével összeült a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága. A tanácskozáson részt vett Pullai Árpád, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, a Minisztertanács több tagja, a fővárosi, a megyei, a megyei és városi pártbizottságok számos titkára, a társadalmi és tömegszervezetek ifjúsági kérdéseket foglalkozó, vezető beosztású munkatársai. Meg-

hívták az MSZMP KB ifjúságpolitikai bizottságának tagjait, több nagyüzem és egyetem pártbizottságának titkárát.

A Központi Bizottság ülésének első napirendi témájaként az ifjúsági szövetség munkájának néhány időszaki kérdését vitatta meg. A témáról dr. Maróthy László, a KISZ KB első titkára tartott előadást.

A tanácskozás ma folytatódik.

Dr. Timár Máttyás Szófiában

Dr. Timár Máttyás, a Minisztertanács elnökhelyettese, a Magyar-Bolgár Gazdasági és Műszaki-Tudományos Együttműködési Bizottság magyar tagozatának elnöke szerdán a bizottság 12. ülészakára Szófiába utazott. Az ülészakák tárgyalásain részt vesz Hont János, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, dr. Lőrinc Imre nehézipari miniszteriumi államtitkár és dr. Heiczman János kohó- és gépipari miniszterhelyettes.

Szabály és erkölcs

Dül-fül egy ismerősöm, mert mostanában gyakran kérdezgetik: miből is, hogyan is lett a vikendháza? Dül-fül, mert papírja van róla, szabályosan vette, a vállalat egyik felvonulási épületéből lett a házikó. Tizenhatezer forintot fizetett be érte, itt a papír. Megkérdezte, mennyiért vihetné, a főkönyvelő szabta érte az árat, s ő nem alkudott. És a vállalat is tisztességesen megkérte érte a pénzt, mert a faházat ugyanennyiért kapta két évvel ezelőtt egy másik vállalatától, szó sem lehet hát semmiféle stikliról, haszonszerzésről, kivételezésről!

El is ment a rendőr, lezárta a jegyzőkönyvet. Nem történt sem bűncselekmény, sem jogtalan haszonszerzés, sem szabálytalanság. Nyugodton lakhatja hát az ismerősöm a házikót, s építheti és csinosíthatja tovább, a kedve és az ízlése szerint.

Mindenki megnyugodott, de én morfondírozok a dolgon. Nekem valahogy mégsem tetszik ez a minden pontjában szabályos üzlet. Ez nemcsak ez — a többi hasonló sem. Nem tetszik, mert egyszerre több erkölcsi kérdőjel sorakozik a szabályos eljárás után.

Mindjárt az például: miért van az, hogy az ilyen teljesen szabályos, ám anyagilag mégis igen előnyös vételnek mindig olyanok a vevők, akik közel vannak a vállalati gazdálkodás mindennapjaihoz; akik elsőként tudják meg, mit lehet megvenni? Miért nem írják ki a vállalati falújságra, hogy eladó egy felvonulási épület, lehel rá ígérni és licitálni? Lehet, hogy egy lakatosnak vagy egy vasbetonszerelőnek is megért volna annyit!

Aztán az is, motoszkál bennem: ha egyszer ténylegesen nem tizenhatezer forint a használati értéke annak a felvonulási épületnek, oda szabad-e adni annyit? Mások ötven-hatvanzerből hoznak össze egy olyan hétvégi házat! Csakhogy itt vállalati mértékkel mérik az eredeti költséget és az értékcsökkenést; más az ára mindennek a főkönyvben, mint a TÚZÉP-nél!

Harmadjára pedig az nem hagy békén, hogy amit így vállalatról vesznek-szerznek meg az emberek, már másnap két-háromszoros vételárért is könnyen továbbadható!

A szabályosság mögött az erkölcsöt érzem lazának. A szerzési morált. Hiszen akármerről nézzük, mindenképpen kivételezettségről van szó. Olyan előny dugja a szarvát ebből a zsákból, amelyhez tíz-és százezeren mások sohasem juthatnak. Gyorsan, kebelben elkel a kiselejtezt anyag. Két-három ilyen szabályos vételen annyit lehet szerezni, amennyit mások egy dolgos élet összes jutalmául könyvelhetnek el. Akkor hol itt az erkölcs?

Szentül hiszem, hogy a vállalati, vagyis az állami és a magánédeknek ezek az érintkezési pontjai minden szabályosságuk ellenére is súlyosan nyüzögörögnek az erkölcsi megítélés súlya alatt. S azt is biztosra veszem, hogy ha a könyvelés százszor kimutatja is, hogy az állam nem vesztett a boltban, valaki nagyot nyert!

Eszembe jut egy másik eset is. Sikeres teveszelnök tűnt fel, nagyszerű üzleteket bonyolított, mesés beruházásokat szerzett

a közösségnek. Általában szabályosan járt el. Mégis, amikor rákérdeztek: vajon mi lesz ebből a gyanús prosperitásból, így szavalt: „Vagy állami díj, vagy börtön...” Könnyű kitalálni, hogyan fejezte be. Pedig nem annyira a szabályokkal, mint az azok közötti közlekedéssel volt baj. Nem az erkölcs igazította el a határeseteknél, hanem a szerzés ördöge. Szerzett ő a közösségnek is, mert legtöbbet osztottak a messzi határban, de nem a munka volt a gyarapodás motorja, hanem az üzlet. Minden lehetőség maximális és gátlástalan kihasználásának az elve. A labdát pedig egyszerre pukkant szét: új szabályok jöttek és velük együtt a hirtelen drámai csőd.

Persze, nem illik túlságosan elcsodálkozni a vikendházvásárló esetén, ha egyszer a közösségi gazdálkodásban is gyakran összekeverik az érdekek feszes sorrendjét. A szocialista gazdálkodás rendszerében is megél még hosszabb-rövidebb ideig az „élelmesség”, a csoportérdek fetiszizálása. Gondoljunk csak vissza bizonyos téveszkek vagy vállalatok vezetőinek olyan tranzakcióira, amelyeknek végső megítélése azon múlott: volt-e személyes haszna a vezetőnek a vállalkozásból? Ha nem — akkor rendben levőnek találtuk az ügyet. Talán még ki is tüntettük! Mert a nyereség fontos. Igaz ugyan, hogy nem mindenben fejezi ki az eredményes, valóban hatékony gazdálkodást, de mértéknek még nemigen találtunk jobbat. Ha lenne, akkor már sem fordulhatna elő, hogy nagyjából azonos teljesítményekért messze másként sűt a nap egyik és másik vállalatra.

Itt is erkölcsi kérdések tolakodnak elő. Hiszen nemcsak az egyéni, hanem a csoportos szerzésnek is vannak morális elemei. A szocialista gazdálkodásban ezeket nem lehet kihagyni a számításból — a megfontolásból és a megítélésből. Nemcsak szabályozói vannak a gazdasági életnek, hanem számos tisztességnormája is. S minthogy nem lehet mindent, a különösen nem lehet a gazdálkodás emberi oldalait szabályok rengetegébe sem beleépíteni, azért van a morális elvárás, hogy a szabályok réseit és tökéletlenségeit ezzel hidaljuk át.

Mindent elmagyaráztam panaszkodó ismerősömnek is. Hitte is, nem is. Mennyivel lett volna erkölcsösebb az ügy, ha más veszi meg azt a felvonulási épületet? — szüntelenül ezt a labdát dobta vissza. S bár igazat kell neki adnom abban, hogy akár az szb-titkár, akár valamelyik osztályvezető jut a jó vásárhoz, attól a képlet nem változik — ő nem adott nekem igazat abban, hogy maga a képlet rossz.

Nem minden erkölcsös pedig, ami szabályos, még akkor sem, ha a szabályokat ugyanazok az emberek teremtik és fogalmazzák, akik az erkölcsi követelményeket. Az emberi, a társadalmi és a gazdálkodási erkölcs tudná bevilágítani a szabályok homályos pontjait, az tudna tisztességes eligazítást adni a határesetekben. De ehhez le kellene győznünk magunkban a szabályos előnyserzés csábításait — erkölcsünkkel!

Sz. Simon István

A tervezetten felül:

Egymilliárd forint értékű bútor

Az eredményes bútorgyártás eredményes rekonstrukció nyomán a korábbi 300-zal szemben jelenleg már mintegy 500—550 féle bútort gyártanak a vállalatok, szövetkezetek. Igaz, hogy a bolti eladótér szűkösége miatt ennek a meg lehetősége széles választékának csupán egy része ismert a vásárlók körében, de mégis nagy az előrelépés. A két-három évvel ezelőtti mennyiségi hiány 1973 végére megszűnt.

Az ipar kínálata meghaladja a hazai keresletet, s a termékek egy részét a gyártók exportra is ajánlják a külkereskedelemben.

A bútorgyártás sikeres rekonstrukciója négy miniszteriumi, kilenc tanácsi vállalatot és 33 szövetkezetet érint. Előreláthatólag a fejlesztésekre a tervezett 2 milliárd forintnál valamivel kevesebbet fordítanak a vállalatok és a szövetkezetek, mert a beruházások a tervezettnél hatékonyabban valósulnak meg. 1975-ig évi mintegy 2,4 milliárd forint értékű bútorgyártókorszerű gyártókapacitás lép üzembe.

Az 1975-öt követően még valamelyest bővül az új berendezések teljesebb kihasználása útján. További jelentős termelési többlet várható a meglévő üzemek saját erőből történő fejlesztésével, valamint a munkaszervezés és más belső intézkedések nyomán. A rekonstrukció eredményei úgy foglalkoznak össze, hogy előreláthatólag a jóváhagyott költségkereten belül.

határidő előtt valósul meg a program és ez

a tervezettnél egymilliárd forint értékűvel több bútort jelent.

A közelmúlt években a szekérfalalk, szekrényosok gyártása gyorsabban növekedett, mint a kárpitozott bútoroké. Mivel a székek kelenő exportcikkjeink és a hazai boltokban is keresett lakberendezési kellékek, a Könnyűipari Minisztérium

támogatásával az elmúlt év végén már meg is kezdődött a szék- és kárpitozási vállalat fejlesztése a debreceni és mohácsi gyáregységekben. A Kanizsa, a Zala, az Agria és a Székesfehérvári Bútorgyár teljes, valamint a győri Cardo bútorgyár részleges rekonstrukciója már a múlt év végén befejeződött. (MTI)

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat évente mintegy 3 ezer vagon paprikát dolgoz fel. A termelés mintegy 60 százalékát exportálják. A vállalat paprikafeldolgozás mellett mintegy 2 ezer tonna speciális szegedi konzervet is készít. Képünkön: részlet a paprika csomagolásáról

Május 6-tól június 9-ig:

Béke és barátság hónap

Gazdag program Szegeden

Az Országos Békatanács és a Hazafias Népfront a tömegszervezetek és a társadalmi szervek közreműködésével az idén is megrendezi a béke és barátság hónapját május 6. és június 9. között.

A Csongrád megyei rendezvények előkészítéséről a program összehangolásáról tárgyalt tegnap, szerdán a Hazafias Népfront Csongrád megyei elnöksége. Az értekezleten megjelent többek között Kovács Sándor, a megyei pártbizottság munkatársa, valamint a KISZ Csongrád megyei bizottsága, a Vöröskereszt megyei szervezete, a megyei tanács művelődési osztályának képviselője is.

Hódi Istvánné, a répront Csongrád megyei bizottságának munkatársa ismertette az 1974. évi béke és barátság hónap rendezvényeinek irányelveit. A már hagyományos tavaszi ünne-

sorozattal az idén nemcsak a hitleri fasizmus fellett aratott győzelemről emlékezünk meg, hanem a békekemozgalom megalakulásának 25. évfordulójáról is.

A rendezvények célja az, hogy megerősítsék az emberekben a népek közötti szolidaritás, a barátság és az összefogás érzését.

A magyar békekemozgalom megkülönböztetett figyelmet fordít a Szovjetunió, a szocialista világrendszer népeire, a fűződő barátság megszilárdítására. A rendezvények előadói rávilágítanak arra is, hogy a békéért folytatott harc egyik legfontosabb összetevője a fejlett szocialista társadalomért végzett becsületes, alkotómunka.

A tervek szerint a megyében három barátsági nagygyűlés lesz. A Tisza-szálló nagyterme ad otthont a több napos magyar-szovjet

barátsági rendezvénysorozatnak. A magyar-bolgár és magyar-cseh barátsági nap előkészületei is megkezdődtek. Ugyancsak megrendezi a Tisza-szálló nagytermében az idén is a már hagyományossá váló békehangversenyt.

A TOT nőbizottságának megbeszélése

Szerdán Lajosmizsén tartotta kibővített ülését a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának nőbizottsága. Napirendjén a szakszövetkezetekben dolgozó nők munkája és életkörülményeinek helyzete, sorsuk további alakulása szerepelt. A vitához

Kiváló vállalatok

A mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter — egyetértésben a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezete, az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezete, az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dol-

gozók Szakszervezete, a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete, a Közalkalmazottak Szakszervezete Elnökségével — az 1973. évi szocialista munkaversenyben elért kiváló eredményért Kiváló Vállalat (Kiváló Intézet) címet és oklevelet adományozta a következőknek:

Kiváló Vállalat lett a Pankotai Állami Gazdaság (Szentés) és a Délalföldi Pincégazdaság (Szeged), Kiváló Intézet kitüntetésben részesült a szegedi Gabonatermesztési Kutató Intézet. Elismerő oklevelet kapott a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat, a Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat (Szeged). A Szakma Kiváló Brigádja kitüntetésben részesült a Pankotai Állami Gazdaság Május 1. szocialista brigádja, a Délalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Táncsics Mihály szocialista brigádja.

Tízmillió tonna érc

Szerdán házi ünnepséget tartottak a Sajóecseg határában levő Borsodi Ércművelő Művelek abból az alkalomból, hogy elkészült az üzemben a 10 millióodik tonna dúsított érc.

A hazai kohászat nagyvilágú műveinek alapanyagát szolgáló tömörítvény gyártását 1969 februárjában kezdték meg. Az éves tervek teljesítésével, illetve túlteljesítésével érkeztek el most ehhez a jubileumhoz.

A jubileumi alkalomból tartott ünnepségen az üzem gazdasági, valamint párt- és szakszervezeti vezetői mondtak köszönetet a munkásokkollektívának az eddigi eredményes munkásságukért, s a legjobb szocialista brigádokat megjutalmazták.

(MTI)